

Publicerad 2017-12-04 20:45 av Carl.m - Resigenten

Hyrde ett hus och hade konstutställning ett par varv, med 9 konstnärer teater och div annat. Jag har försökt intereda ett inre rum med mina texter. Ta tillvara på stunderna.

Texter ifrån ett gammalt hus

Stenstorp 17 juni 2014

De låter inte så farligt de här tågen, det är nog mest godstågen. Eller så är det därför att väggarna är av timmer. Det är nog mest tiden som tog mig hit eller sägnen. Att jag mist något som jag måste fly ifrån. Kärleken till något som jag vill glömma.

Riddarsporre, hallon, äppelträd och syren på tomten. Humle och kolrot på baksidan. Slingrande långa sträckor mellan stationerna. Du tror du kan glömma någon du älskat, du tror det.

Skolsalarna och bänkarna. Siffrorna och fotografiet... Vad vi föreställer oss försvinner kanske. Och då kommer tågen påminna oss om den timliga tiden, att vi är här nu.

Jag känner doften av gödsel från ladugårdsbacken. Jag var elva år och verkligheten var alltid på riktigt. Det fanns inga sprickor bara kryphål ner under huset, som ner i en skyttegrop.

Kärleken var passionerad och farlig, den gjorde att man levde. Skogen var milsvidd och djup. Ett gömställe för ett barn utan mobil. Det var Ingmar Bergman eller Astrid Lindgren. Ronja rövardotter eller Fanny och Alexander. Tiden stod stilla och inget skulle förändras.

Vart tror ni tiden tog vägen för sådana som oss. Jag är där men lever här. Som en dörr till en bakgård. När tågen slamrar förbi är det mot Göteborg eller Stockholm. Somliga viker mot Jönköping ner. Jag viker av i lod. Minns djupen och höjderna. Bergen och insjöarna. De talar om att frälsaren ska komma uppifrån. Jag tänker på det.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carl.m - Resigenten med Poeter.se id #89937 innehar upphovsrätten